

Eenzaam simulatiestrand

GAME

Bientôt l'été

Van: Tale of Tales

Voor: Windows, OS X

Michaël Samyn maakt zich zorgen om het voortbestaan van de menselijke beschaving. Dat schrijft hij op het blog van *Bientôt l'été*, de nieuwste game van arthousegamestudio Tale of Tales, die de Belg met zijn vrouw, de Amerikaanse Auriea Harvey, vormt.

Moeten we deze game lezen als een waarschuwing? Ogenschijnlijk is het een wandeling over een kraakwit strand, waaruit citaten opdoemen uit romans van de Franse schrijfster Marguerite Duras: „Ik kijk naar u.” „Ik hunker naar u.” „Niets anders zal

in dit leven gebeuren dan mijn liefde voor u.” In het café kun je de zinnigjes gebruiken in een disfunctioneel gesprek met een andere speler. (Of een glas wijn drinken, een sigaret roken of een chanson opzetten.)

Maar er is iets vreemds aan de hand. Het strand is afgebakend met spiegelwanden en aan de hemel staan meerdere manen. De website verklaart: *Bientôt L'été* is een simulatie van de aarde, ontwikkeld voor de toekomstige mens, die eenzaam in ruimtestations leeft. Gemaakt kennelijk, in een tijdperk waarin niet meer bekend is hoe echte gesprekken in hun werk gingen. Wat de vraag oproept of we dat nu nog wel weten.

Met zijn trage, herhalende verzameltocht op het strand lijkt *Bientôt l'été* een kritiek op games, met de betekenisloze conversatie in het café een kritiek op online communicatie. Maar Tale of Tales gaat al tien jaar voortvarend te werk in het gamemedium, en de oprichters hebben elkaar nota bene leren kennen via internet. Is het dan toch geen waarschuwing, maar een lofzang?

NIELS 'T HOOFT